

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Hivatkozási szám: III/835-1/2015.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	III / 835-2 / 2015
Érkezett:	2015 MÁJ 14.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezeli:iroda.	

A [REDACTED] felperesnek a [REDACTED] alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt folyamatban lévő perében a bíróság az Alkotmánybíróság cím fenti számú megkeresésére tekintettel akként nyilatkozik, hogy utólagos normakontroll iránti indítványát az alábbiakban kifejtett kiegészítéssel tartja fenn.

1.) A bíróság álláspontja szerint a 3001/2015. (I. 12.) AB határozat alapját képező, a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 4.K.27.279/2014. számon folyamatban lévő per és jelen per tényállása nem azonos, mivel jelen per felperese párttámogatottság nélküli egyéni jelölt, szemben a hivatkozott per felperesével, aki a [REDACTED] tehát parlamenten kívüli pártnak a jelöltje.

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tulajdonhoz való jog sérelmére vonatkozó indítványt a 3001/2015. (I. 12.) AB határozatában az Abtv. 24. cikk (2) bekezdésére és a 25. cikk (1) bekezdésére alapítottan azon ok miatt nem bírálta el érdemben, mert az Alkotmánybíróság döntése alapjául szolgáló per felperese nem egyéni jelölt, jelen ügy azonban épp ebben a tényben eltér a másik per alapját képező tényállástól, így a bíróság álláspontja szerint jelen perben előterjesztett kérelem alapján – az abban kifejtett, jelen egyedi ügyre vonatkozó indokokra tekintettel – nem áll fenn az az akadály, ami az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jog sérelmére alapított utólagos normakontroll iránti kérelem érdemi elbírálását a hivatkozott AB határozatban nem tette lehetővé.

Bár a jelen perben előterjesztett utólagos normakontroll iránti kérelem az Alkotmánybíróság által érdemben már elbírált jogszabályi rendelkezés vizsgálatára irányul, és a bíróság az Alaptörvénynek ugyanarra a rendelkezésére, illetve elvére (értékére) kéri az alaptörvény-ellenességet megállapítani, mint a korábbi indítványozó, azonban a két per tényállásbeli, illetőleg a két kérelem indokolásbeli különbözősége miatt nem azonos alkotmányos összefüggésre hivatkozva, így a kifejtettekre is figyelemmel e kérelem nem ítélt dolog.

Mindezek alapján a bíróság továbbra is fenntartja az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jog sérelmére alapított utólagos normakontroll iránti kérelmét, azon kiegészítéssel, hogy mivel jelen per felperese egyéni jelölt, a kifogásolt jogszabályhely alaptörvény-ellenessége az egyéni jelölt tulajdonhoz való jogának sérelméből fakad, tekintettel arra, hogy az egyéni jelöltnek a támogatás visszafizetését a saját tulajdonából kell eszközölni, szemben a párttámogatással induló jelöltekhez képest. Mivel a pártok jelöltjei esetében ezen összefüggés nem áll fenn, így a tulajdonjognak a kifogásolt szabályozásból fakadó sérelme az egyéni jelölt esetében nemcsak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe ütközik, hanem a XV. cikk (4)

bekezdésében, illetőleg a XXIII. cikk (1) bekezdésében deklarált jogok sérelmét is okozza, mert nincs biztosítva az esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között, amiből következően ezen ok miatt is sérül az egyéni jelöltek passzív választójoga.

2.) A támogatás visszafizetésének az Alaptörvény XV. cikk (2) és (4) bekezdésébe, továbbá az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésébe ütköző, alaptörvény-ellenes sérelmére alapított indítványát a bíróság akként tartja fenn, hogy az egyéni jelölt vonatkozásában kéri e jogok sérelmének vizsgálatát, akként, hogy az egyéni jelöltek e jogának vizsgálatát a pártok jelöltjeihez képest indítványozza, eltérően a 3001/2015. (I. 12.) AB határozat alapjául szolgáló kérelemtől.

A bíróság e körben indítványának indokolását akként egészíti ki, hogy arra is hivatkozik, annak ellenére, hogy a Törvény célja a jelöltté vált személyek esélyegyenlőségének biztosítása, és e célnak megfelelően a Törvény a jelöltté vált személyekre tartalmaz szabályozást, a visszafizetési kötelezettség a szabályozás kifogásolt módja folytán kihat a jelöltté válásra is, korlátozva a jelöltek egyéni jelöltként való indulását, mivel számukra a visszafizetési küszöb túlságosan magasán meghatározott szintje, és a visszafizetésnek az egyéni jelölt magánvagyonra terhére történő – a bizonyosság szintjén bekövetkező - teljesítése elrettenti az egyéni jelöltként indulni kívánókat magától a jelöléstől is, mi ellentétben áll a jogalkotó által elérni kívánt céllal is.

A bíróság indokolásának alátámasztásaként utal a felperesnek a 2014. április 6-án lebonyolított parlamenti választások eredményei alapján a perben előterjesztett kimutatására. E szerint az országgyűlési választásokon egy pártszövetség és három párt indult parlamenti erőként, összesen 424 jelöltet állítva. E jelöltek közül 7 jelölt nem lépte át a 2 %-os „visszafizetési küszöböt”, vagyis a parlamenti pártok képviselőjelöltjeinek 1,65 %-a esetében állt fenn visszafizetési kötelezettség, amely 1,65 %-ot egyedül a legkisebb párt (LMP) hozta, a többi parlamenti elő jelöltjeinek visszafizetési kötelezettsége 0 % volt. A 2014-es országgyűlési választásokon 1134 jelölt indult parlamenten kívüli pártok színeiben, illetve független jelöltként. Közülük csak öten tudták átlépni a 2 %-os küszöböt. (Budapest és Pest megye 30 választókörzetének 255 jelöltje közül csak egy haladta meg a 2 %-os eredményt.). tehát a „kis jelöltek” mindössze 0.44 %-ának nem keletkezett visszafizetési kötelezettsége, vagyis a kis pártok indulóinak és a független jelölteknek 99 % körül alakult a visszafizetési kötelezettsége.

Mindezek alapján a bíróság álláspontja szerint megállapítható, hogy az egyéni jelölt esetében a visszafizetés esélyességének ilyen rendkívül alacsony szintje már a bizonyossággal egyenlő, szemben a parlamenti pártoknak szintén a bizonyossággal egyenlő azon esélyével, hogy nekik nem kell visszafizetniük a támogatást, ekként e szabályozás hatása az, hogy a tisztességes indulási szándékkal rendelkező majdani jelölteket elrettentse a támogatás igénybe vételétől. A bíróság álláspontja szerint ekként a szabályozás kifogásolt módja nem biztosítja az esélyegyenlőséget a jelöltek és a jelölő szervezetek között, illetőleg e kötelezettség határának ilyen szinten való meghatározása a deklaráltan elérni kívánt célhoz képest – az általa korlátozott jogokra tekintettel - se nem arányos, se nem szükséges.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
24.K.32.297/2014/10.

3

3.) Az Alaptörvény B. cikkének (1) bekezdése által biztosított jogbiztonság elvére alapított kérelem indokolását a bíróság szintén fenntartja, figyelemmel arra is, hogy a kérelem elbírálását az Alkotmánybíróság a 3001/2015. (I. 12.) AB határozatában visszautasította.

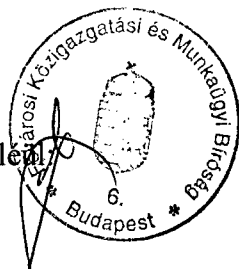
A bíróság kérelmének erre vonatkozó indokolását akként egészíti ki, hogy álláspontja szerint az Alaptörvény e cikke azon okból is sérül a kifogásolt szabályozás folytán, az előbbieken kifejtettekkel összhangban, mivel a Törvény sérelmezett szakasza egy előre nem látható, előre ki nem számítható választási eredmény bekövetkezése esetére ír elő olyan mértékű és jellegű visszafizetési kötelezettséget, ami a bizonyossággal egyenlő komoly kockázatot jelent az egyéni jelöltek számára, és azért az egyéni jelöltek – a pártok jelöltjeivel szemben - a magánvagyonukkal felelnek. Bár a jelöltek előre tudják, hogy a választók meghatározott részének támogatásának hiányában elvesztik az állami támogatást, azonban a választási rendszerben meglévő bizonytalansági elemek miatt ennek esélyét felmérni lehetetlen, ezért az Alaptörvény B. cikkének (1) bekezdése által biztosított jogbiztonság elve is sérül.

Az utóbbi körülmény kapcsán a bíróság – a felperessel egyezően - utal az Alkotmánybíróság 9/1992. (I.30.) sz. határozata, amely szerint: „A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.”

Mindezek alapján kijelenthető, hogy a Törvény kifogásolt rendelkezése – mivel működését tekintve nem kiszámítható, és következményei a törvény szövegének ismeretében sem előreláthatóak a norma címzettjei (az egyéni jelöltek) számára -, nem felel meg a jogbiztonsági elvárásnak, és egy újabb alkotmányos alapelv sérülését feltételezi.

Budapest, 2015. április hó 24. napján

A kiadmány hitelembe

bíró

